

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7S/116/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7019200961
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tamara Sklenárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7019200961.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tamary Sklenárovej a členov senátu JUDr. Ondreja Hvišča, PhD., a JUDr. Jany Raganovej, v právnej veci žalobkyne: H. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX H., X. XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou bodnarlegal s. r. o., so sídlom 040 01 Košice, Žriedlová 3, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom 974 01 Banská Bystrica, Lazovná 63, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 14. 11. 2019, č. 102626435/2019, takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky zo dňa 14. 11. 2019, č. 102626435/2019, ako aj rozhodnutie Daňového úradu Košice zo dňa 26. 08. 2019, č. 102031644/2019 a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozhodnutím zo dňa 14. 11. 2019, č. 102626435/2019, žalovaný podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej iba „Daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice zo dňa 26. 08. 2019, č. 102031644/2019, ktorým bol žalobcovi podľa § 156 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku vyrubený úrok z omeškania v sume 67,90 eur za nezaplatenie dane z motorových vozidiel vyrubenej podaním daňového priznania za zdaňovacie obdobie 2013 v ustanovenej lehote a v ustanovenej výške.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalobkyňa podala dňa 30. 01. 2017 daňové priznanie k dani z motorových vozidiel, vyrubenej podaním daňového priznania za zdaňovacie obdobie 2013, v ktorom priznala daň vo výške 113,19 eur, splatnú dňa 31. 01. 2014. Keďže uvedenú daň v stanovenej lehote a výške do dňa vydania rozhodnutia o vyrubení úroku z omeškania, t. j. do dňa 26. 08. 2019 nezaplatila, správca dane vydal dňa 26. 08. 2019, rozhodnutie, ktorým jej vyrubil úrok z omeškania v sume 67,90 eur tak, ako to vyplýva z bodu 1 odôvodnenia rozsudku.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zároveň vyplýva, že Okresný súd Košice I uznesením č. k. 26OdK/31/2017 zo dňa 07. 07. 2017, zverejneným v Obchodnom vestníku SR dňa 18. 07. 2017, vyhlásil na majetok dlžníka H. G., X. XX, H. - S.. Č.. N. S. konkurz a za správcu podstaty ustanovil S.. X. E., so sídlom v Košiciach, Žriedlová 3. V uznesení uviedol, že zbavuje dlžníka všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze, v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. Dňa 19. 09. 2017 v Obchodnom vestníku SR bol zverejnený oznam správcu konkurznej podstaty, že konkurz vyhlásený na majetok dlžníka, t. j. žalobkyne sa končí a zverejnením tohto oznámenia v Obchodnom vestníku SR sa konkurz na majetok dlžníka zrušuje z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu.

4. Žalovaný citujúc príslušné ustanovenia zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej iba „ZKR“) a Daňového poriadku poukázal na to, že k vyrubeniu úroku z omeškania došlo až po zrušení konkurzu s tým, že až vyrubení úroku z omeškania a jeho nezaplatením v stanovenej lehote splatnosti, t. j. keď vznikne daňový nedoplatok, správcovi dane vznikne pohľadávka na účely konkurzu. Na jej vznik teda podľa jeho názoru nepostačuje naplnenie podmienok stanovených v zákone (omeškanie s nezaplatením dane z motorových vozidiel), ale právne významnou skutočnosťou je až rozhodnutie o vyrubení úroku z omeškania, pretože až na základe tohto rozhodnutia vznikne daňovému subjektu povinnosť tento úrok zaplatiť. Vzhľadom na uvedené správca dane nemohol uvedenú pohľadávku prihlásiť do konkurzného konania. Vyrubenie úroku z omeškania podľa platnej právnej úpravy je obligatórne, t. j. nie je ponechané na úvahu správcu dane. Reagujúc na námietky žalobkyne, obsiahnuté v podanom odvolaní uviedol, že vychádzajúc z uvedeného nebolo jeho povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia správcu dane zaoberať sa otázkou, či úrok z omeškania je podľa § 166b ZKR nevymáhateľnou pohľadávkou alebo nie, preto neobstojí námietka nepreskúmateľnosti rozhodnutia správcu dane. K jeho námietke, týkajúcej zániku daňového nedoplatku v zmysle § 84 ods. 1 písm. e) Daňového poriadku uviedol, že toto ustanovenie nadväzuje na § 85 ods. 4 Daňového poriadku, podľa ktorého právo na vymáhanie daňového nedoplatku zaniká po 20 rokoch po skončení kalendárneho roka, v ktorom nedoplatok vznikol, t. j. ide o preklúziu. V prípade oddĺženia nevymáhateľnosť nie je možné si zamieňať so zánikom práva vymáhať daňový nedoplatok v zmysle § 84 ods. 1 písm. e) Daňového poriadku. Podľa názoru žalovaného v danom prípade nešlo o žiaden z taxatívne vymedzených dôvodov, kedy nie je možné úrok z omeškania vyrubiť, uvedený v § 156 ods. 6 Daňového poriadku a zároveň neuplynulo 5 rokov od konca roka, v ktorom bol žalobca povinný predmetnú daň zaplatiť, postup správcu dane považoval za súladný s ustanovením § 156 Daňového poriadku.

5. Včas elektronicky na Krajskom súde v Košiciach podanou správnu žalobou zo dňa 18. 12. 2019, ktorej dôvody korešpondujú s dôvodmi odvolania, podaného proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa, sa žalobkyňa domáhala zrušenia v bode 1 odôvodnenia rozsudku špecifikovaného rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie pre nesprávne právne posúdenie veci, zároveň žiadala priznať právo na náhradu trov konania. Zdôraznila, že vo veci konajúce správne orgány pri vydávaní svojich rozhodnutí nerešpektovali ustanovenia ZKR, ktorý je vo vzťahu k daňovým predpisom „lex specialis“, najmä § 166b ods. 1 písm. d) ZKR, ktoré za nevymáhateľné ustanovuje verejnoprávne peňažné sankcie, kde povinnosť, ktorá zakladá právo uložiť takúto sankciu bola porušená pred rozhodujúcim dňom, s čím je spojený zánik takejto daňovej pohľadávky podľa § 84 ods. 1 písm. e) Daňového poriadku a súčasne nebolo rešpektované ani ustanovenie § 166e ods. 4 ZRK, v zmysle ktorého boli správne orgány povinné hľadiť na dlžníka vo vzťahu k pohľadávke, ktorá sa stala nevymáhateľnou (§166b), ako by na neho hľadeli, keby rozhodli o trvalom upustení od vymáhania pohľadávky.

6. Správny súd v konaní podľa § 177 a nasl. SSP, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a oboznámení sa s administratívnymi spismi žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa dospel k záveru, že žalobe žalobcu je potrebné priznať úspech.

7. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 16. 03. 2022, ktoré súd v súlade s § 114 SSP vykonal v neprítomnosti zástupcu žalovaného, ktorý bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný a ktorý svoju neprítomnosť na ňom ospravedlnil vopred elektronickým podaním zo dňa 14. 03. 2022, v ktorom zároveň vyslovil svoj súhlas s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

8. Právny zástupca žalobkyne zotrval na podanej správnej žalobe a žiadal, aby správny súd vo veci rozhodol v zmysle žalobného petitu s poukazom na skutkové aj právne dôvody v nej uvedené.

9. Krajský súd v Košiciach ako príslušný správny súd už v inom konaní, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6S/70/2021, týkajúcom sa tej istej žalobkyne (H. G., J.. XX. XX. XXXX, G. XXX XX H., X. XX), totožného predmetu konania (vyrubení úrok z omeškania v sume 700,40 eur za nezaplatenie dane z pridanej hodnoty vyrubenej podaním daňového priznania za zdaňovacie obdobie III. štvrtrok 2013 po oddĺžení a vyhlásení konkurzu) vydal dňa 17. 02. 2022 rozsudok, ktorým podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP zrušil rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 101058939/2018 zo dňa 29. 05. 2018, ako aj rozhodnutie Daňového úradu Košice č. 100523062/2018 zo dňa 09. 03. 2018 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia otázky, či daňový nedoplatok

na úroku z omeškania je nevymáhateľnou pohľadávkou podľa IV. časti ZRK, ak bol vyrubený po oddĺžení a vyhlásení konkurzu za porušenie povinností, ktoré nastalo pred rozhodným dňom (§ 166a ods. 1 písm. a) ZRK).

10. Dôvody obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného korešpondujú s dôvodmi jeho rozhodnutia, ktoré bolo predmetom súdneho prieskumu v konaní vedenom pod sp. zn. 6S/70/2021, nadväzujúcom na konanie pod sp. zn. 7S/86/2018, ktoré sa uskutočnilo na tunajšom krajskom súde, vzhľadom na zhodnosť odvolacích námietok žalobcu v uvedenom daňovom konaní. Rovnako žalobné dôvody žalobcu, obsiahnuté v žalobe v uvedenej veci korešpondujú so žalobnými dôvodmi, uvedenými v správnej žalobe, na základe ktorej začalo aj toto konanie, pričom v týchto veciach bolo potrebné posúdiť otázku, či daňový nedoplatok na úroku z omeškania je nevymáhateľnou pohľadávkou podľa IV. časti ZRK, ak bol vyrubený po oddĺžení a vyhlásení konkurzu za porušenie povinností, ktoré nastalo pred rozhodným dňom.

11. Správne mu súdu je známe (z aplikácie register KS v Košiciach), že pred tunajším súdom je vedené pod sp. zn. 6S/90/2018 aj konanie na základe žaloby žalobkyne proti žalovanému o preskúmanie rozhodnutia vo veci vyrubenia úroku z omeškania za nezaplatenie dane z motorových vozidiel vyrubenej podaním daňového priznania za zdaňovacie obdobie 2012 v ustanovenej lehote a ustanovenej výške, kde kasačný Najvyšší správny súd SR rozsudkom sp. zn. 5Sžfk/35/2020 zo dňa 31. 01. 2022 zmenil zamietavý rozsudok Krajského súdu v Košiciach, založený na rovnakých právnych východiskách a názoroch ako rozsudok správneho súdu vo veci sp. zn. 7S/86/2018 zo dňa 16. 10. 2019, ktorý bol na základe žalobkyňou podanej kasačnej sťažnosti zo dňa 18. 12. 2019 Najvyšším súdom Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 1Sžfk/17/2020, zo dňa 25. 05. 2021, zrušený a vec bola vrátená správne mu súdu na ďalšie konanie, v ktorom bol následne dňa 17. februára 2022 vydaný rozsudok č. k. 6S/70/2021 - 42 v zhode s právnym názorom kasačného súdu, vysloveným v citovanom rozsudku zo dňa 25. 05. 2021.

12. Podľa § 140 SSP, vo veciach toho istého žalobcu a totožného predmetu konania, ktoré už boli predmetom konania pred správnym súdom, v odôvodnení každého ďalšieho rozsudku správny súd poukáže už len na totožný rozsudok, prípadne stručne zopakuje jeho dôvody.

13. Správny súd zastáva názor, že ani v tomto prípade nie je možné akceptovať argumentáciu žalovaného, obsiahnutú v napadnutom rozhodnutí žalovaného a keďže neexistuje žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by sa mal odkloniť od právneho názoru súdu, obsiahnutého v citovanom rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/70/2021 zo dňa 17. 02. 2022, ako aj Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžfk/35/2020 zo dňa 31. 01. 2022, odvolávajúci sa na rozsudok sp. zn. 4Sžfk/21/2021 zo dňa 16. 12. 2021 (vec tunajšieho súdu sp. zn. 6S/90/2018) a sp. zn. 6Sžfk/77/2020 zo dňa 28. 03. 2022, odvolávajúci sa na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžfk/17/2020 zo dňa 25. 05. 2021 (vec tunajšieho súdu sp. zn. 7S/90/2018), ktoré sú súčasťou súdneho spisu, stotožňujúc sa s ich závermi a odkazujúc na ich odôvodnenie (týkajú sa totožných účastníkov s účastníkmi tohto konania), podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa jednomyselne (§ 139 ods. 4 SSP) zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

14. Úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude postupovať v intenciách odôvodnenia tohto rozhodnutia v nadväznosti na právne názory Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, obsiahnuté v jeho rozsudkoch, špecifikovaných v bode 13 odôvodnenia rozsudku, ako aj právny názor obsiahnutý v rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/70/2021 zo dňa 17. 02. 2022. Žalovaný je právnym názorom súdu v zmysle § 191 ods. 6 SSP viazaný.

15. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP, v zmysle ktorého úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

16. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote do 30 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne mu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správne mu súdnicte,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správne mu súdne mu poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/ (správnych žalobách v sociálnych veciach a vo veciach azylu, zaistenia a administratívne mu vyhostenia),
- c) je žalovaným Centrum právne ju pomoci. (§ 449 ods. 1, 2 SSP).